

MAGYAR

Hungarian Life

ÉLET

Price \$ 4.00
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA

★ THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No. 3041. 18 October 2018

Printed Post approved PP 1000 2449

LX évfolyam 40. szám

2018. október 18.

...akkor Európa kártyavárként dől össze!

Orbán Viktor beszéde a Hagyományok Háza székhelyének átadásán

Tisztelt Főpolgármester Úr!
Tisztelt Akadémiai Elnök Úr!
Tisztelt Összeesküvők!
Jó napot kívánok, tisztelt
Hölgyeim és Uraim!

Sokan sokfélét gondolunk Magyarországról. Én azt az iskolát érzem magamhoz közel, amelyhez Márai Sándor is tartozott. Azt találta írni egyszer, hogy nem az a csoda, hogy Magyarország olyan, amilyen, az a csoda, hogy van. Milyen igaz! Ám az is igaz, hogy a csodák mélyén olykor egészen egyszerű igazságok rejlenek.

A mi megmaradásunk csodája is ebből a fajtából való. A pofonegyszerű igazság pedig úgy hangzik, hogy a magyar nép mélyreható és erős gyökerekkel kapaszkodik a kulturális örökségébe. Ezért állhatunk mi is ma itt. És hozzátehetjük, ez a gyökérrendszer az egész Kárpát-medencét átszövi. Mi, magyarok azért állhatunk ma itt, 1100 évvel a honfoglalásunk után, mert tudjuk, honnan jöttünk, és azt is tudjuk, hogy mivel tartozunk az előtünk járó nemzedékeknek. Sőt azt is tudjuk, mivel tartozunk az utánunk jövőeknek.

Hogy az utánunk jövőök is tudhassák, amit mi tudtunk, ezt írtuk az

alaptörvényünkbe: „Vállaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megővjük. Felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit. Hisszük, hogy nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulás az európai egység sokszínűségéhez.”

Kodály, Bartók, Lajtha, Illyés, Csóóri, Kallós és még sorolhatnám a neveket, akiknek köszönhetően a magyarság ma is kivételesen gazdag kulturális örökséggel büszkélkedhet. És két nevet még hozzátehetünk az illusztris névsorhoz: Sebő Ferencét és Kelemen Lászlót. Még a lassan már ködbe vesző első kormányzánk idején az ő fejükből pattant elő a gondolat, hogy legyen a magyar népművészetnek állandó otthona Budapesten, ahol összegyűjtjük, rendszerezük, bemutatjuk és továbbadjuk ezt a hagyományt. Ha lúd, legyen kövér, gondoltuk, s ma már aligha megérthető kulturális ellenforradalmi hetykeséggel választottuk ki éppen ezt az épületet.

Így került a **Hagyományok Háza** Budapest egyik legszebb eklektikus

épületébe, a Budai Vigadóba. Aztán a nemzeti kormányt kiügyeskedték a kormányrúd mögül, és visszatértek ugyan az internacionalisták, de a hely és a gondolat valahogy mégis túlélte a mostoha időket, talán helyes, hogyha Vitányi Iván nevét itt megemlíjük, köszönettel. Mígnem ismét fordult egyet a szerencse kereke, vagy a kitartás hozta el jól megérdemelt gyümölcsét, a mai ünnepünk szempontjából mindegy is, de visszatértek a nemzeti felmentő csapatok, és hét és fél milliárd forintból kívül-belül felújítottuk és korszerűsítettük az épületet. Helyreállítottuk az előcsarnokot, a díszlépcsőházat és a dísztermet is, hogy a Budai Vigadó újra a magyar kultúra egyik főhadiszállása lehessen.

Egy ország jövőjét nemcsak gazdasága, katonai ütőereje és politikai befolyása alapozza meg, de kulturális teljesítménye is. Hogy visszatérjek Márai gondolatmenetéhez: a kulturális hagyomány, amelynek a népművészet a legmélyebb rétegét képezi, mi magunk vagyunk szőröstül-bőröstül. Kultúránk megmutatja, kik voltunk és kik vagyunk. Ez identitásunk foglalta és öntőformája. Erő, amely az országlakosokat nemzeté, a nemzet tagjait közösséggé teszi. A most készülő nemzeti alaptantervnek és vele az egész magyar iskolarendszernek is ezen az alapon kell majd állnia. Innen nézve minden kultúrára elköltött forint befektetés a jövőbe, egy magyar és keresztény, vagyis egy európai jövőbe.

Néha azt hallom, hogy Magyarországon kultúrharc zajlik. Azt gyanítom, hogy az egyes pozíciók közötti lökdösődés, a kultúrfilozófiák közötti hírlapi vita talán a modern élet megszokott rendjéhez tartozik. Magyarországon inkább kultúr béke van. Lassan teljes egyetértés formálódik arról, hogy a jövőnk a családra, a munkára és a nemzet újraegyesítésére kell építenünk. Kultúrharc nem Magyarországon, hanem Európában van. Európában valóban kultúrharcos időket élünk, és ez az európai kultúrharc, ahogy én látom, valójában a saját kultúránkért folytatott harc.

Tudjuk, különböző kultúrákból különböző társadalmak, értékek, törvények és politikai berendezkedések sarjadnak. Néha olyanok is, amelyek az európai ember gondolkodásával nem férnek össze. Mi, európaiak tiszteltben tartjuk a más kultúrákat és képviselőiket, de senki sem kötelezhet minket arra, hogy ez a tisztelet saját kultúránk feladását és egy másik kultúrának való behódolást jelentse. A saját földünkön és – ez

igaz Európára és Magyarországra is – a saját kultúránk szabályai és értékei szerint akarunk élni. Ha eltűnnek a történelmi-kulturális alapok, ha hagyjuk, hogy kicseréljék a kulturális altalajt, akkor Európa kártyavárként dől össze.

Mi, magyarok láttunk már ilyet, ezért érezzük is ezt a veszélyt. Ezért a magyarok szelíd, de rendíthetetlen módján kiállunk és elmondjuk, kik vagyunk, mit gondolunk Istenről, hazáról, családról. És azt is elmondjuk, hogy a magyarok szerint mi következnek mindebből az európai életre nézvést.

Most ennek van itt az ideje. Ha nem ezt tesszük, áldozatai leszünk egy lopakodó összeurópai kulturális önfeladásnak. Mi hiszünk abban, hogy nem a véletlennek köszönhető, hogy magyarok és keresztények vagyunk, és az sem véletlen, hogy éppen itt élünk, a Kárpát-medencében. Elrendelést látunk ebben, és büszkék vagyunk civilizációs teljesítményünkre, kultúránkra, így büszkék vagyunk a dalainkra és a táncainkra is. A magyar népi kultúra nekünk nem muzeális dolgok gyűjteménye, hanem megtartó erő.

Ezért építettük meg a Nemzeti Színházat és a Müpát, ezért újítottuk fel a Zeneakadémiát, a Pesti Vigadót, az Erkel Színházat, a Nemzeti Lovardát, a Kossuth teret. Ezért adjuk át hamarosan a megújult Szépművészeti Múzeumot, gőzerővel halad az Opera

felújítása, az új Közlekedési Múzeum építése, a Liget-program, és újjászületik a budai Vár. Országszerte megújulnak a színházak, a főterek és a templomok.

Sokat vitatkoztak Magyarhonban arról, hogy ki a magyar. Van, aki szerint az, akinek a nagyszülője magyar volt. Tetszetős válasz, de a korszellem, amelyet kialakítottunk, a fejlődés, amit megindítottunk, az országépítés és nemzetegyesítés, amelybe belevágtunk, a lelkiület, amely magával ragadott bennünket, egy új választ is ad arra a régi kérdésre: ki a magyar?

Barátaim, az a magyar, akinek az unokája is magyar lesz.

Ennek a háznak az a küldetése, hogy hozzásegítsen bennünket ahhoz, hogy az unokáink is magyarok lehessenek. Legyen ez a hely a magyar népi kultúra főhadiszállása. Legyen az a hely, ahol kitalálják annak a módját és megtalálják az utakat, hogy elvihessük népművészetünk értékeit a magyar fiatalokhoz.

Végezetül szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vett ennek a csodálatos épületnek a felújításában. A Budai Vigadó ma visszanyerte régi fényét, és azt kívánom, hogy hosszú évszázadokig őrizze is meg azt. Adjon kedvet, lelkesedést és büszkeséget unokáinknak, hogy itt állva ők is azt mondhassák: legyen úgy, mint régen volt!

Melbourne nyugati kerületeinek egyik legrégebb, legpatinásabb ügyvédi munkaközössége, KŐHEGYI LÁSZLÓ által magyar vezetés alatt

Megbízható, felelősségteljes tanácsadás minden jogi ügyben

Ingtalan adásvétel, bérlet

Végrendeletek elkészítése, végrehajtása

Örököségi, bevándorlási, letelepedési ügyek intézése

Válóperek, gyerektartási hátralékok behajtás

Adósságok behajtása

Magyarországi jogi kapcsolatok

Magyarul beszélünk

Wilckens Roche Lawyers

43 Ferguson St. Williamstown 3016

Tel.: (03) 8383-5999

www.wrl.com.au

les@wrl.com.au

BOLDOG NÉVNAPOT KÍVÁNUNK

Október 18-án Lukács névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Ambrus, Jusztusz névnapja van.

Október 19-én Nándor névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Alárd, Berény, Federika, Ferdinánd, Fernandó, Frida, Friderika, Izsák, Joel, Laura, Laretta, Lora, Lorella, Lorett, Lúciusz, Pál, Péter, Péter, Pósa névnapja van.

Október 20-án Vendel névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Artemon, Artúr, Aurélián, Cintia, Citta, Délia, Gyoma, Hont, Irén, Iringó, Kleopátra, Saul, Szindi, Szintia, Vendelina, Vitális névnapja van.

Október 21-én Orsolya névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Celina, Cettina, Hilár, Hiláron, Hilárusz, Iláron, Kende, Klementina, Kolombina, Larion, Laurent, Orsi, Orsika, Szelina, Ursula, Ursula, Viátor, Zelina, Zeline, Zelinke, Zselyke, Zsolt névnapja van.

Október 22-én Előd névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Admira, Inge, Ingeborg, Kordélia, Korina, Korinna, Mária, Mirabel, Mirabella, Szalóme, Szulamit, Várkony, Vilibald névnapja van.

Október 23-án Gyöngyi névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Gyöngyike, Gyöngyvér, Ignác, János, Kapisztrán, Katapán, Koppány, Odett, Odetta, Odil, Odília, Stefánia, Stefi, Szeverin, Szeverina, Szörénd, Szörény, Zaránd, Záred, Zerénd, Zerind névnapja van.

Október 24-én Salamon névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Arétasz, Gilbert, Gilberta, Gilgames, Harald, Herald, Herold, Ráchel, Rafael, Ráfis, Ráhel, Rákhel, Rákis, Salvador névnapja van.

Október 25-én Blanka, Bianka névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Bonifác, Bónis, Cserjén, Dafna, Dafné, Dália, Dára, Dária, Dárió, Dárius, Döme, Dömös, Fodor, János, Krizanta, Marcian, Margit, Mór, Móric, Réta névnapja van.

Október 26-án Dömötör névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Albin, Amand, Amanda, Ametiszt, Armand, Baldwin, Deme, Demeter, Evariszt, Manda, Medox, Mendi, Őrsi, Szamanta, Szamira névnapja van.

Október 27-én Szabina névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Bese, Salómé, Szabella, Szabrina névnapja van.

Október 28-án Simon, Szimonetta névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Acél, Alfréd, Alfréda, Cirilla, Sion, Szalvia, Szalviusz, Szimóna, Szimonett, Tadeus, Tádé, Tömör, Zsálya névnapja van.

Október 29-én Nárcisz névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Ermelinda, Euzébia, Melinda, Narcissza, Narcisszus, Némó, Ózike, Teofil, Zénó névnapja van.

Egyre erősödő kínai kapcsolatok

Háromoldalú megállapodást írt alá a Magyar Nemzeti Bank, a Corvinus Egyetem és a sanghaji Fudan Egyetem. Az aláírók reményei szerint ezzel az oktatás terén is szorosabbra fonódhatnak a két ország közötti kapcsolatok, ennek részeként pedig Peking után Sanghajba is el lehet majd jutni közvetlen repülőjáratokkal Budapestről.

Nemzeti Bank (MNB) elnöke. Matolcsy elmondása szerint Közép-Európa a kontinens növekedésének kicsi, de erőteljes motorja, és ebből is adódhat, hogy az eddig is egyre erősödő magyar-kínai kapcsolatok további erősítéseként hivatalosan is bejelentették a háromoldalú megállapodást az MNB, a Corvinus Egyetem és a sanghaji Fudan Egyetem között, ami egy új oktatási központot hoz létre Budapesten, és amivel a várakozások szerint az oktatásban is újabb szintre emelkedhet az együttműködés.

Magyar Levente, a Külgazdasági és Külügyminisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes megerősítette a kezdeményezés támogatottságát. Elmondása szerint a közép-európai térségnek és Kínának stratégiai érdeke, hogy az eddigieknél is szorosabbra fűzze az együttműködését, mivel ez elengedhetetlennek látszik a globális, geopolitikai zavarok által okozott hullámok átvészélése érdekében.

Kiemelte, itthon már lehet általános iskolai és hamarosan középiskolai szinten is kínai nyelvet és kultúrát tanulni, a meglévő együttműködési szándék most a felsoktatásban is megjelenik.

Tuan Csie-long (Duan Jielong), Kína rendkívüli és meghatalmazott nagykövete kiemelte, hogy a több gazdasági területen meglévő együttműködési célok abban is megmutatkoznak, hogy immár el lehet jutni vasúttal Kínából Budapestre, illetve Peking után Sanghaj is elérhetővé válik közvetlen úti célként a Budapestre utazóknak, miközben Kína további infrastruktúra-fejlesztési lehetőségeket is keres a térségben.

Pacsay-Tomassich Orsolya, az Emberi Erőforrások Minisztériuma nemzetközi ügyekért felelős államtitkára elmondása szerint a kormányzat örömmel fogadja, hogy a mostani egyetemnyitással tovább erősödnek a kínai kapcsolatok. Egyúttal azt is kifejtette, hogy a Budapesten tanulókat a későbbiekben visszavárják, amennyiben itt akarnának beruházni vagy vállalkozást alapítani.

Az elmúlt években felsővezetési szinten is többször aláhúzták a magyar-kínai együttműködés fontosságát. Itthon a kínai termelőipar évek óta jelen van, és az

Repülőjegyek, külföldi utak, rokonok kihozataláért forduljon Szabó Edith több évtizedes gyakorlattal rendelkező utazási ügynökhöz.

ÚJ CÍM!
302 - 306 Waverley Rd. East Malvern VIC 3145
Tel.: (03) 9534-0901, Fax: (03) 9534-8679
Website: www.aclandtravel.com.au
License No.: 30016

Igazi különlegességekre vágyik? Ajánljuk Önnek concierge szolgáltatásunkat! Tekintse meg a www.koronaconcierge.com oldalt. Gondosan válogatott prémium utazási élményekben vehet részt és felejtethetetlen emlékekkel térhet vissza.
Reméljük hamarosan Önt is elégedett utasaink körében üdvözölhetjük!

Tel.: 9801-8887, E.Mail: zack@koronaconcierge.com

MAGYAR

állami tulajdonban lévő Bank of China is létrehozott Budapesten egy elszámolóházat, amivel a hazai cégeknek könnyebb az üzleti kapcsolat kezelése a kínai partnereikkel.

Magyarország értelem szerűen központi szerepet játszik a tervezett Budapest-Belgrád vasútvonal megépítésében, ami ismét a kínai áruk eljuttatásának fontos csatornáját jelentené az Európai Unióba. A hazai cégeknek is jócskán adódnak üzleti lehetőségek Kínában ennek azonban nem is minőségi, hanem leginkább mennyiségi korlátai vannak, elsősorban az élelmiszerek területén.

2021-től teljesen betiltják a műanyag zacskókat

A termékdíjtörvény módosításával várhatóan nő az egyszer használatos műanyag poharak, edények termékdíja, és a kör várhatóan tovább bővül az egyszer használatos műanyag evőeszközökkel, köztük a keverőpálcával és a szívószállal — mondta Makai Martina, a zöldgazdaság fejlesztéséért, klímapolitikáért és kiemelt közszolgáltatásokért felelős helyettes államtitkár egy budapesti fórumon.

A helyettes államtitkár hozzátette: 2021-től teljesen betiltják a műanyag zacskókat. Az intézkedések elengedhetetlenek ahhoz, hogy a Földet legalább olyan állapotban tudjuk továbbadni, ahogy kaptuk — fogalmazott a The Universal Sea — Pure or Plastic?! fenntarthatóság és művészet című nemzetközi konferencián.

Felidézte, hogy Magyarország a vonatkozó európai szabályozást éveken megelőzve jelentős mértékű termékdíj megfizetését írta elő 2012-ben, amivel sikerült csökkenteni a forgalomban lévő műanyag zacskók számát: hat év alatt a felére, azaz fejenként 160-170 darabról 80-ra.

A Magyar Szellem Láthatatlan Múzeumában a Csapó Endre szerkesztette Magyar Élet című hetilap félévészázados nemzeti szolgálata MAGYAR ÖRÖKSÉG. A Magyarorszáért Alapítvány ezen határozatát az Aranykönyv őrzi.

A kiadvány

megjelenését az

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA
támogatja

Magyar Élet Hungarian Life

Felelős szerkesztő és kiadó: Márffy Attila
Sydneyi szerkesztő: Józsa Erika
Főszerkesztő: Csapó Endre

Irodák:

Melbourne

15 Roselyn Crescent.
East Bentleigh, Vic. 3165
Tel.: (03) 9557-2422
Fax: (03) 9563-9101
E-mail:
amarffy@netspace.net.au
Levélcím: P.O. Box 210,
Caulfield, Vic. 3162

Sydney

22 Marinella Street
Manly Vale, NSW. 2093
Telefon: (02) 9907-6151
E-mail:
hungarianlifesydney@gmail.com
mecsapo@bigpond.com

Hirdetési díjszabás: \$ 5.50/cm/column (Incl. GST)
(Hasábonként 1 cm mély és 5 cm széles)
Előfizetés egy évre GST-vel együtt \$ 200.—

Advertising rate: Classified: \$ 5.50/cm/col. (Incl. GST)
Half page: \$ 300.— Full page: \$ 550.—
Translation and artwork free of charge.

Proprietor and Publisher: Hungarian Life Publishing
Printed by Attila Márffy, 15 Roselyn Cresc. East Bentleigh, Vic. 3165.

A Sydney-i Magyar Kaszinó szeptember végi találkozóján Dr. Hangay György tartott előadást. A különleges, természettudományos, ismeretterjesztő műsor címe a „*Valóban halhatatlanok a cserebogarak?*” volt. Az érdeklődők megtöltötték a Punchbowl-i Magyar Ház nagy termét. Egy nagyon finom ebéd (pompás bécsi szeletek!) után Patay Ferenc, a Kaszinó Elnöke köszöntötte a szép számmal összegyűlt vendégeket.

Dr. Hangay Györgyöt nem kell bemutatni sem a Magyar Ház közönségének, sem pedig a Magyar Élet olvasóinak, hiszen lassan már fél évszázada, hogy aktívan jelen van a Magyar Kaszinó rendezvényein, nemcsak mint tag, hanem mint előadó és rendszeresen publikált érdekes cikkeket az újságunk hasábjain is.

A hallgatóság ezúttal sem csalatkozott az előadásban. Gyuri barátunk színesen és érdekesen adta elő mondani-valóját, melyet sok vetített képpel tett még színebbé. Saját karikatúráival is illusztrálta mindezt és a tőle megszokott sajátos humorával fűszerezte az előadást.

Úgy a cím, mind a téma is elűtött a megszokottól: 'Valóban halhatatlanok a cserebogarak?' Megtudtuk, amit sejt-

Szarvasbogár, Cserebogár, Csodabogár Dr. Hangay György előadása a Kaszinóban.

Dr. Hangay György: nem csak a cserebogarakról mesélt

bogarat, hanem a budapesti Magyar Természettudományi Múzeum gyűjteményeit is sokezer példánnyal gazdagította. A hazai tudománnyal és általában a magyarsággal való kapcsolata rendkívül fontos számára. Feleségével, Katalinnal számos magyar tudóst láttak vendégül és kalauzoltak el rovarász expedíciókra egész Ausztrália területén. Gyuri ez év novemberében már a negyedik nagyobb szabású rovarani expedíciót szervezi két magyar múzeológus tudóssal.

Kiterjedt, nemzetközi kapcsolatot tart természettudós kollégáival és barátaival.

Elkötelezettségét az entomológia iránt mutatja, hogy a többszáz szakmai cikk és tudományos közlemény, valamint 12 otthon és Ausztráliában megjelent könyv után, tavaly jelent meg két könyve ugyancsak a bogarakról. Az egyik itt Ausztráliában a 'A guide to Stag Beetles of Australia' amiben az itt élő több mint 100 féle szarvasbogarat dolgozza fel színesen és mindenki számára érthető módon. Ezzel párhuzamosan Magyarországon jelent meg a 'A bogarak bolygója', amiben a bogárvilágot mutatja be a nagyközönségnek. Mind a két könyv hiánypótló volt az entomológia

Közösségünk doyenje: Csapó Endre

Elnökünk Patay Ferenc a mikrofonnál

A Kisebbségi Alapot Bánky Éva képviselte. Ő készítette a finom süteket is

tettünk: nem azok! Az előadás nagy vonalakban az evolúcióról szólt a Föld és az élet keletkezéséről a jelenig.

A tudomány kialakulása tulajdonképpen az emberi kíváncsiságon alapszik.

Ha nem lennének ilyen kíváncsiak, akkor még ma is a barlangban laktunk.

Már az ősemberek is kíváncsiak tanulmányozták környezetüket és próbálták megfejteni a természet titkait.

Amire nem kaptak kézzelfogható választ, azt misztifikálták és földöntúli erővel ruházták fel. Így volt ez az egyiptomi kultúrában (3100 – 3000BC) is a szkarabeusz bogarakkal. Szent állatnak tartották és nagy tisztelettel övezték, de valójában csak arról volt szó, hogy nem tudták nyomon követni a szaporodásukat és úgy gondolták, hogy örökké élnek.

Paracelsus (1493-1541) az 1500-as években rájött arra, hogy a rovarokból lehet gyógyszert készíteni. Néha sikerrel gyógyította az embereket, s ezért nagy tekintélyre tett szert. Az élet titkának kutatása révén alkimista is lett. Kereste az aranycsinálás titkát és a bölcsek követéi ami az örök életet jelentette akkoriban. Feltételezéseiben odáig jutott, hogy azt hitte tud embert

lombikban mesterséges úton előállítani.

A másik alkimista Marquis de Sade (1740-1814) volt. Róla nevezték el a 'szadizmust'. Azt hitte, hogy a kőrishogárból főzött tea stimulálja a nemi ösztönt. Ezért prostituáltakkal itatta ezt a főzetet, súlyos betegségeket okozva. Később állatoknál is használták ezt ugyanilyen céllal, mint "bugató szert".

A középkorban nemcsak az alkimisták és orvosok foglalkoztak intenzíven a bogarakkal, hanem a művészek is felfedezték azok csodálatos szépségét, színvilágát és tökéletes felépítését. Ezek egyike volt Albrecht Ajtósi Dürer (1471-1528), aki a szarvasbogarakat ítélte megörökítésre méltónak.

A rovarok száma a Földön roppant sok. Becslések szerint 200 millió rovar jut minden emberre minden évben. Az egész Földön a legsikeresebb élőlények a rovarok. Mindenhol megélnék; az északi hideg éghajlaton ugyanúgy mint a trópusi melegben. A rovarok között is a legnépesebb csoport a bogaraké. Mint megtudtuk 'minden

bogár rovar, de nem minden rovar bogár!'

Az entomológia (rovartan) fejlődésével a rovarok sokaságát elkezdték feldolgozni, de miután nem volt egységes nevük, így nehéz volt rendet rakni a sokféle elnevezés között. Erre vállalkozott egy svéd botanikus tudós Carolus Linnaeus vagyis Linné (1707-1778). Felállított egy rendszert ahol az állatok egységes elnevezést (kettős latin nevet) kaptak. Jellegzetességeik szerint csoportokba osztotta őket. Rendszerét a világ tudós-közösége elfogadta, s mindmáig ezt a rendszert használja.

A másik nagy korszakalkotó rendszerő Charles Darwin (1809-1882) volt. Kutatásai alapján kidolgozta az evolúció – vagyis a törzsfajlódás – elméletét. Miután nagyon vallásos volt, önmagával nagy konfliktusba került és 25 évig töprengett, hogy nyilvánosságra hozza-e a felismerését, melyekkel vallási dogmákat cáfolt és így összetűzésbe kerülhetett az egyházzal.

A fajok eredetével kapcsolatos eszmék eleinte nagy felháborodást és el-

lenkezést váltottak ki főleg az egyház által. A tudomány területén viszont gyorsan utat törtek maguknak, mivel őskori leletekkel alá lehetett támasztani az állításokat. Így például 1872. május 24-én a Magyar Tudományos Akadémia is tagjává választotta Darwint, s egy évre rá "A fajok eredete" c. könyve már magyarul is megjelent.

Gyuri az előadást sok érdekes és színes epizóddal is gazdagította. Így megtudhattuk, hogy a világ legdrágább bogara a Xixuthrus névre keresztelt faj, mely a Fiji szigeteken található. Szigorúan védett fajról van szó, mert mindössze 20-25 példánya ismeretes. Több ezer dollárt is adnak érte a gyűjtők.

Megtudhattuk azt is, hogy az óriás japán rák a legnagyobb ízeltlábú, két ollója közötti távolság akár 3,8 méter is lehet. A test mérete, a páncél átmérője 40 centiméterre nőhet meg és a teljes rák 19 kilogrammot is nyomhat. A lábában lévő 'húst' csemegeként fogyasztják a japánok.

Hangay Gyuri nemcsak az Australian Museumnak és a világ sok más múzeumának gyűjtött és preparált már eddig is nagyon sok

irodalmában.

Mint ahogy az lenni szokott, ha valami érdekeset lát vagy hall az ember, ez az óra is hamar elrepült. Reméljük, hogy még sok hasonló élményben lesz részünk!

A belépőjegyekből és hála Bánky Éva áldozatos és fáradthatatlan munkájának amivel a saját maga által készített sütemények bevételéből, valamint a vendégek bőkezű adományaiból szép összeg gyűlt össze. Amint az már hagyomány a Kaszinó és a Kisebbségi Alap rendezvényein, ennek az összegnek javarésztét feldarabolt hazánk elszakított területein élő, az arra rászoruló magyarság megsegítésére fordítják. Ezúttal a rendezvényen összegyűlt összeg a kárpátaljai árvaházaknak és az ottani magyar nagycsaládoknak megy. Ezt a támogatást köszönte meg az előadás végén Patay Ferenc a Magyar Kaszinó Elnöke.

Külön köszönet illette Kozák Györgyöt is, aki mint mindig, ezúttal is nagy szakértelemmel végezte az audiovizuális berendezés felállítását és kezelését.

Bándy Erzsébet

Az idei 62-ik évfordulón felidézzük,

A magyar Október és az emigráció

Amiként a magyar szabadságharc kommunizmus feletti győzelmének megvolt a világpolitikára kiható szerepe, ugyanúgy meglehet és meg is van a szerepe az emigrációnak, akkor is, ha az nem mérhető le a mindennapi eseményekben.

A nemzeti emigráció, amely az '50-es években kutattatta hasznosságának lehetőségeit, a magyar történelem legnépesebb és legjelentősebb emigrációja. Ugyanakkor lehetőségei a világpolitika Magyarország érdekében kívánt befolyásolása terén talán a legkorlátozottabb. Ennek oka az a körülmény, hogy a nagyhatalmi politika ma már nem országok, hanem kontinensek méreteiben tervez, és ami nekünk a legnagyobb problémánk, az oroszbolsevista megszállás, része csak annak a történelmi eseménynek, amit a háborús helyzet hozott létre 1945-ben, és része annak a politikai gyakorlatnak, ami a háborús események alkotta helyzetet tartós időre rögzítette.

A magyar emigráció nagy vonalakban kétrétegű, két nagy történelmi eseménynek megfelelően, a használatban forgó kifejezéssel „negyvenötös” és „ötvenhatos”. A két réteg kiáramlása (vissza nem térése) azonos okból történt: az oroszbolsevista katonai megszállás miatt. De a két emigráció külföldi fogadtatása ellenkező előjelű volt, ezért a lehetőségei is nagy mértékben eltértek egymástól. A külföld – ez esetben elsősorban Amerika, Anglia, Franciaország – politikai szervei és közvéleménye érzéketlen volt az „ellenséges táborban

kázása, és végül az a ma már tisztázott történelmi tény, hogy Magyarország második megszállására csak akkor határozta el magát a Szovjetunió, amikor meggyőződött arról, hogy az Egyesült Államok kormánya nem kívánja a magyar események adta lehetőséget kihasználni arra, hogy az 1945-ben elért Európa-felező koegzisztenciás és kooperációs politikáján változtasson. Ezt igazolja az azóta eltelt harminc év változatlansága, illetve az akkori helyzetnek megszállás.

A magyar emigráció minden vélt és valóságos megosztottsága ellenére is egységes annak megítélésében, hogy függetlenségünknek és szabadságunknak akadálya az oroszbolsevista megszállás és a diktatórikus kormányzás. Aki a külföldön élő magyarok közül ezzel nem ért, vagy nem érez egyet, az egyszerűen nem emigráns. Ez az emigráció legtágabb értelmezésű meghatározása, de az is beigazolódott a 3-4 évtized során, hogy ennél szűkebbre szabott behatárolás kirekesztő és megosztó hatással van. Káros tehát minden olyan törekvés vagy értelmezés, ami a különböző időben érkezett emigrációs rétegek bármelyikét kirekeszteni igyekszik abból a küzdelemből, amelynek alapvető célkitűzéseiben, az ország függetlensége és belső

lis) kormányzat hatalmi súlyával leontásra ítélnék jól bevált demokratikus intézményeket, és olyan változtatásokat sürgetnek, amilyen módszerek miatt kénytelenek voltunk elhagyni szülőhazánkat. Így a 30. évforduló figyelmeztető is, hogy a világ egyik fele sem hagyható szolgasági állapotban annak veszélye nélkül, hogy meg ne fertőzné azt a részt is,

amely szerencsés volt elkerülni Közép-Európa és azon belül Magyarország sorsát. Nincs okunk kételkedni annak a számos kitérő tanulmánynak a megállapításában, amelyek feltételezik, hogy az ötvenhatos magyar felkelés és annak következményeként a kommunizmus végzetes válsága megváltoztatta a világra kiterjedő diktatúra terveit, késleltette a menetrendet, és megadja az emberi társadalomnak a lehetőséget, hogy felépítse ellenálló képességét.

A bolsevizmus fegyveres ereje szolgaságba taszította volna a fél világot (jelentős az is, hogy a bolsevizmus csak abban a birodalomban volt bevezethető, amelynek népe soha nem ismerte a szabadságot), de a világnak azt a részét, amit ma még szabad világnak nevezünk, csak akkor lehet a szolgaság igájába befogni, ha annak belső ellenségei elragadják az éberség idegszárait, és zavaros elméletekkel elbódítják, deviáns akciósportokkal megosztják annak társadalmát. A bolsevizmus nem orosz találmány, és nem csak géppisztollyal terjed.

Amiként a magyar szabadságharc kommunizmus feletti győzelmének megvolt a világpolitikára kiható szerepe, ugyanúgy meglehet és meg is van a szerepe az emigrációnak, akkor is, ha az nem mérhető le a mindennapi eseményekben. Az a tény, hogy a napi politika menetére nincs erőnk és módunk behatással lenni, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy felesleges erőfeszítés minden igyekezetünk. A jókor és jól alkalmazott erőbedobás, ha méretei korlátozottak is, további erők mozgásba lendülését idézheti elő, amelyek már nagyobb eséllyel lépnek a küzdőterre. S Ausztráliának nagyon szüksége van ma inspirációra társadalmi szabadságjogai megóvásához.

A 30. évforduló ünnepélyeinek nyelvezete nem ok nélkül angol, és nem ok nélkül jelenik meg angol nyelven a három évtized emlékére az emigráció egyik legjelentősebb könyve. Helyzetünk kötelez minket erre, angol nyelvterületen az a mi külmisszióink. Nem könnyű feladat, mert a világ dolgainak irányítását a koegzisz-

tenciás (a szovjet iránt nem ellenséges) politikára átváltó nyugati hatalmi csoportok sajtója épp olyan gyorsított ütemben vette le a magyar kérdést a műsorról, mint az Egyesült Nemzetek Szervezete.

Ami könyv, ami újságcikk 1957 óta megjelent a nagyobb kiadók üzleti hálózatában, túlnyomó részt olyan magyar szerzők angolnyelvű

Csurka István Új magyar önépítés című tanulmányában írja, hogy 1956 óta Magyarországon minden a lényeges kérdések elhallgatásán épül:

„...1956 és ami utána következett, a magyar történelem máig fel nem mért, a maga valójában fel nem fogott cezúrája és vízválástója. A forradalomnak nemcsak hogy a története nincs kellőképpen feldolgozva, hanem történelmi fordulópont jellege sincs kimutatva, s talán még csak megsejtve sem a gondolkodásban ... 1945-ben ... nem szakadta meg a magyar lelkekben a folytonosság tudata. ... S még akkor is, amikor a nemzet nyakára ültetett bábok elkezdtek véres és kegyetlen színjátékukat a politikai porondon ... a nemzet belső szervezete, öntudata, ha nem is érintetlen és sértetlen, de valójában ép maradt. S éppen mert ép és lelkében szuverén maradt, tudta véghezvinni 1956 lélegzetelállító, világra szóló csodáját. Felkelt, felegyenesedett, s ha csak két hétre is, de nyilvánvalóvá tudta tenni, hogy ennek a kicsiny darab európai földnek jogos ura, méltó művelője, s hogy szavának, jellemének, gondolatainak tisztaság helye van az európai népek parlamentjében. S éppen, mert a forradalom ilyen volt, rendkívüli világesemény, az uralmi rendszerek lényegét leleplező rakétafény, mert tragikusan szép és nagyszerű volt, egyszeri és megismételhetetlen, mert egy nemzeti élniakarásának utolsó fellobbanása volt, éppen azért, ami utána következett: a bukás, az eltiprás, a magára maradás is végzetes volt. Csak az lehetett ... Ilyen fordulat még egyetlenegy történelmi fordulópontján, egyetlenegy szabadságharcának bukása, egyetlenegy háborúvesztése után sem következett be. 1956. november 4-e óta a magyarság nem a saját történelmét éli...”

Csurka István tanulmányának amelyből a fenti gondolatokat idéztük – végső következtetése, hogy: „...a mai magyar élet minden örülete, tudathasadásossága, lehetetlensége az évszázadok óta begyakorolt életmentő magatartástól való elfordulásból vezethető le...”

És ami végzetes lehet: „... ez a fordulat a lelkekben állt be ... A magyarság ebben a korszakban hagyott fel évszázados magatartásával, azzal a hovatovább már nemzeti sajátosság-

résztvett” Magyarország sorsa iránt, ami Magyarország első oroszbolsevista megszállását (1944-45) illeti. Merőben más volt a helyzet tizenegy évvel később, 1956-ban, amikor a Közép-Európa oroszbolsevista megszállásának világbotrányos eseményei már felszívódtak, tudatosultak a nyugati köztudatban.

A magyar Ötvenhat jelentősége pontosan abban mutatkozott meg, hogy mértékegységet alkotott az oroszbolsevista terjeszkedés világreakciója érzékeléséhez. Egy cseppet sem kockázatos következtetés a helyzet jellemzésére, ha azt mondjuk, hogy a nyugati hatalmak részéről a természetes lépés csakis a határozott beavatkozás lett volna, azzal a céllal, hogy az Európa féltésére rászabadított primitív gyarmatosítót visszatorzítsák legalábbis határai közé. Sok adat szól amellett, hogy ez fegyveres beavatkozás nélkül is elérhető lett volna. Ezt igazolja a moszkvaiak habozása, kapkodása, kivonulása, takti-

szabadsága kérdéseiben, megegyezik.

Más volna a helyzet, ha a rétegek, a '45-ös, a '47-es, az '56-os, vagy az újabb és legújabb rétegek bármelyikének több esélye lenne, mint a többinek arra, hogy külpolitikai sikon valami eredményt elérjen a fő célkitűzések terén, amit az ország függetlensége és demokratikus kormányzása követelményében jelöltünk meg. Ilyen lehetőség hiányában parancsolóan szükséges az egységes fellépés minden adandó alkalommal. Az egység felmutatására kiváló alkalom részt vállalni a 30 éves évforduló nyilvános rendezvényein, amelyek minden más alkalomtól abban különböznek előnyösen, hogy egy olyan eseményhez kötődik, amelyhez Ausztrália közvéleménye nagy részének nincs szüksége külön magyarázatra.

Ha nincs is szükség külön magyarázatra, emlékeztetésre annál inkább. Különösen az utóbbi néhány évben, amióta az ausztrál politikai arénában növekvő erővel és a központi (federá-

Ma adahaza, Magyarországon, 1956 úgynevezett tabukérdés, írni róla, vagy nyilvánosan megemlékezni különböző fokozatokban: tilos, nem szabad, nem ajánlatos, nem illik, jobb hallgatni – kinek mennyi mozgási szabadsága van.

nak ítélt ellenállási formával, ami eleddig – legalábbis részben – a fennmaradását biztosította; a passzív rezisztenciával...”

Az otthoni magyar író szavai súlyos figyelmeztetés az emigráció számára: az ami az otthoniak elégedettsége-

hogyan emlékeztetett a nemzeti emigráció

ként, a rezsim iránti lojalitásként, a helyzetükbe való beletörődésként mutatkozik, valójában a történelmi magatartásban beállt kábult törés, „... eltehetetlenülés, a kilátástalanság és a megalázottság nihilje ...”

Ezzel a „tanknyomatékos” lelkülettel szemben megcsillantja a reményt is: „Hiába, hogy a nagy »nihil« minden mögött ott van, mégsem mindenki nihilista ebben az országban. Kis közösségek, kevesek szívéből kisugárzó jóakaratok már jobban át tudják hatni ezt a merevségből lassan kigyógyuló népet. ... A feladat az, hogy emelje fel a fejét.”

Érzékelve a fentieket, nem kell sok magyarázat ahhoz, milyen nagy lehetősége van az emigrációnak hatással lenni arra a folyamatra, ami ott hon, Magyarországon, a kis közösségekben erjed. A 30. évforduló évében és az évforduló hónapjának eseményeiben éppen most kínálkozik a nagyszerű alkalom ráhangolni világszerte ezekre a kis rózsalángokra, hogy az októberi ünnepek világot átkaroló láncolatával égigérő fényvel hirdesse egy szerencsétlen nemzet szabadságvágyát.

Szerte Ausztráliában a magyar társadalmi egyesületeket összefogó szövetségek gondoskodtak arról, hogy a 30. évforduló méltó keretek között és

a lehető legnagyobb nyilvánossággal nyújtsanak alkalmat a magyar nép felszabadulásának követelésére. A szervezők megtették a tőlük telhetőt, a többi a magyar közönség feladata, a siker az ő kezükben van. A szervezés méreteiről itt most csak annyit említünk, hogy Ausztrália minden jelentős városában, helyenként több eseményből álló megemlékezés lesz, és ezek elsősorban új hazánk vezetői és jelentős személyiségei tájékoztatására összpontosítanak.

Ezt a célt szolgálja az évforduló alkalmára megjelenő könyv: *A Place in the Sun*, amely angolnyelvű, képekkel, térképekkel illusztrált leírást ad a magyar szabadságharcról, nemzeti történelmünk keretébe ágyazva, s utalással a mai helyzetre.

A Magyar Október már nem tagadható le, sem mint nemzeti történelmünk nagy eseménye, sem mint világraszóló történelmi epizód. De ahhoz, hogy a hősök áldozata meghozza gyümölcsét, nem elég az, hogy Ötvenhat ott ragyog a történelem fényes lapjain, mert a kivívott szabadság újra elveszett, és ennélfogva a küzdelem még nem ért véget. A feladat az, hogy a nemzet újra „emelje fel a fejét”.

(Magyar Élet, 1986. október 9.)

„Aki magyar, velünk tart!”

Nem lesz abból sem béke, sem szabadság, ha a jövő világrendjébe a bolsevisták beépítkeznek

A magyar szabadságharc 30. évfordulójáról megemlékező események Ausztrália-szerte nagyjából angol nyelven folynak. Az elgondolás nem találkozott osztatlan véleménnyel, voltak, akik úgy gondolják, az angol nyelvű előadás háttérbe szorítja a megszokott magyar nyelvű megemlékezést. Kétségtelen, hogy a magyar nyelvű műsor sokaknak közülünk érthetőbb is, megszokottabb hangvétele közelebb is áll hozzánk, de gondoljunk azokra is időnként, akik – már itt születvén – jobban megértik az üzenet lényegét angol nyelven. Van még ezen kívül is egy szempont, egy minden más szempontnál is fontosabb, amit talán így fogalmazhatnánk meg, hogy: emigrációs küldetés.

A 30 év előtt időkre visszaemlékezve szemünkbe tűnik egy sajátosság, ami bizonyos nyugtalanságra adhat okot: a nyugati világ közhangulata mintha kevesebb szimpátiát mutatna a kis nemzetek függetlenségi törekvései iránt. Az, amit a vörös hadsereg elkövetett 1956-ban Magyarországon,

még fölháborította az emberiséget, de a hét éve tartó afgán szabadságharc valamiféle elfogadott fegyvergyakorlat unott híryanagává lapult ki a híreket hallgató közvéleményben. Bűnösök ebben természetesen a hírközlő szervek is, de a politikai szisztéma a főbűnös, amely lehetővé teszi és természetesnek fogadja el a nagyhatalmi agressziót.

A fordulópont kétségtelenül 1945 volt, mert az európai hadszíntér felletti nem-európai győzelem felcserélte a nemzeti függetlenség fogalmát a nagyhatalmi élettér-fogalomra. Igaz, a németeknél is már megnyilatkozott ilyen törekvés, de az eleve sikertelenségre volt ítélve egy nála sokkal erősebb konkurens törekvés által. Az elmúlt száz év történelme meglepően következetes. Aki ezt természetesnek látja, az elveti egy titkos terv létezésének elgondolását, de éppen a következetesség sugallja, hogy nem szabad teljesen kizárni egy hosszútávú keret-terv létezését.

Arra utalunk, hogy az elmúlt száz év

elején népeket egybefogó egységeket (Osztrák–Magyar Monarchia, British Empire) a politikai áramlat divatos eszméi kikezdték, majd a nagy háborúk azokat elsöpörték, a kis népek függetlensége, önálló államisága jelszavainak hangoztatá-

sával. Amikor ezek megszűntek, új jelszavak jöttek: gazdasági közösségekben, piacgazdaságokban, szocialista államközösségekben egybefogni a népeket.

A mi magyar tragédiánk az, hogy akkor szakítottak ki minket a Monarchiából, amikor ott már súlyunk és szerepünk volt, és az „elnyomott szláv népek” éhségének kielégítésére ezeréves országunkat szétosztották, majd akkor soroltak be az új egységbe, amikor elrabolt területeink vizsaszervezési kísérletében bűnösnek találtunk. A netto eredmény az volt, hogy a szomszéd népek egyesülhettek nyelvrokonaikkal, akik jó nagy területtel csatlakoztak be, mi nem egyesülhettünk a mieinkkel a történelmi jog feladása mellett fennmaradó területtel sem. A tragédia vége a két nem-európai hatalom döntése lett az európai határok véglegesítésére.

Ötvenhat magyarja ismét a nagyhatalmi szölamok áldozata lett, mert hitt abban, hogy a világ másik felén más felfogás uralkodik, mint azon a felén, amelybe belelőkték. Azt a szomorú tény, hogy a Szovjetunió a háború végén Közép-Európát uralma alá hajthatta, és ehhez a tehetetlenségig kivérzett bolsevista hatalmat az amerikai anyagi és katonai támogatás segítette, az évszázad botrányának tekinthetjük. A botrány hullámai az amerikai kormányzatot ostromolták, aminek hatására Eisenhower „keresztshadjáratot” hirdetett a „galád” Szovjetunió ellen. Később a „hadjárat” beleszelődött egy olyan ígéretbe, aminek a megtartása egy lehetetlen eseményhez kötődött. A nagy „antikommunista” elnök kijelentette: ha valamelyik csatlós ország jelét adja annak, hogy képes lerázni a kommunista kormányzatot, számíthat az Egyesült Államok támogatására, szabadsága visszanyerése érdekében. Nem tudhatta Eisenhower, amikor e kijelentésével elkötelezte az Egyesült Államokat a cselekvésre, hogy a lehetetlen esemény bekövetkezik, és személy szerint éppen ő lesz az első, aki Amerikát hiteztetővé teszi. De mit árthat ez egy nagyhatalom presztizsének, különösen akkor, amikor a másik fojtogatja a torkunkat.

Ez természetesen ma már mind

csak történelem, de a történelem ismerete szükséges és hasznos, mert a hibák megismétlődhetnek. Ezért keressük minden igyekezettel a hír-média által kápráztatott világgép mögött a reális valóságot, hogy kevés erőnket ne pazaroljuk szét hiába-

valóságra. Akkor is el kell fogadni a reális képet, ha az megtépázza reményeinket, mint ahogy nehéz is elfogadni az olyan világpolitikai helyzetet, amiben a kis népek szabadsága, és ezen át hazánk felszabadulása, nem tartozik többé a szóba hozható feladatok közé.

Az általános emberi haladásban bíva hajlamosak vagyunk elképzelni, hogy minden rossz jel ellenére a világ a nagyobb szabadság felé halad. Jó figyelmeztető belegendolni, mily nagy mértékben növekedett meg a hatalomban lévő ereje az egyén fölött a technológia jelenkori fejlődésével. Nem ok nélküli a húzódozás a komputerezált személyi igazolványtól. Könnyen megeshet, hogy a jövő századok embere sóvárogva gondol vissza a mai kor emberi szabadságaira. Különösen akkor, ha nem látja meg a mai kor tulajdonságait. Azt például, hogy a magyar népen elkövetett bűnökre nincs panaszforum, a magyar faj üldözése nem fájüldözés.

Magyarország sorsának, a magyar törekvéseknek és tragikus összeomlásoknak jelen évszázadbéli eseményeivel jellemezhető az egész mai kor politikai és hatalmi arculata. A beteg világ hőmérőjeként leolvasható a magyar nép sorsán további népek szomorú jövője, különösen akkor, ha elmulasztják a jó időben tett védekezést. A mi történelmünk memento historia a még szabad nyugati népek számára. Ezért igyekeznek elfeledtetni a szolgaság szálláscsinálói a 30 év előtti magyar forradalmat, vagy legalább is meghamisítani annak valódi üzenetét. A magyar nép nem

valamiféle prágai-tavaszos, „emberarcú” kommunizmusért, nikotex bolsevizmusért harcolt, hanem a szabad, független, nemzeti Magyarorszáért, ahol saját maga megteremtheti azt a magyar demokráciát, azt a magyar szocializmust, azt az állam- és társadalmi formát, amely saját hagyományából fakadóan neki a jelenkorban legjobban megfelel. Ne tanítsák a magyar népet kancsukás muzsikok szocializmusra, rabszolgatartó cowboyok demokráciára. Szégyelljék inkább magukat, hogy így bánnak egy közép-európai néppel, amelynek viharos évekre során is volt szíve és ereje hozzájárulni az európai civilizációhoz, ami a világot a mai fejlődés útjára tette.

Ötvenhat szerepe növekedőben van. Ötvenhat forradalma 30 évvel ezelőtt egy nép elkeseredett küzdelme volt az őt szorongató szolgaság ellen, ma azonban élő figyelmeztetés a világ számára. Nem lesz abból sem béke, sem szabadság, ha a jövő világrendjébe a bolsevisták beépítkeznek. „Your turn will also come” – így jósolta utolsó sikoltásával angol nyelven, november 4-én 1 óra 30 perckor a Petőfi rádió.

Mi már százszor elmondtuk egymásnak, mi történt 56-ban. Akinek helyén van a magyar szíve, az már megtanulta a szabadságharc eseményeit, levonta annak tanulságait. Odahaza a magyar nép sem felejtje el, mint ahogy nem felejtette el annak idején 1848. március 15-ét sem, amely csak 79 év után, az 1927. évi XXXI. sz. törvénycikk értelmében vált hivatalosan is, máig is kitörölhetetlen érvénnyel, nemzeti ünneppé, és hatálytalanítottá április 11-ét, mint nemzeti ünnepet. Október 23-a már ott van a magyar szívekben és ott is marad. Mindig akadnak dacos hazafiak, akik számonkérnek a rendszertől ezt a napot.

Ennek a napnak a jelentősége túlmutat a kis ország határain. De hatásait csak úgy tudja kifejtetni, ha bekerül a

közforgalomba újra, abban a szeltemben, ahogy annak idején – Tamási Áron szavaival – a világ lángoló glóriaként csavarta maga köré a magyar forradalmat.

Nehéz sorsot, súlyos áldozatot vállalt magára a magyar nép azért, hogy példamutatójává váljék ma a világnak, de hogy valóban azzá váljon, a mi erőfeszítésünkre van szükség. Nem kis feladat, és nem csekély áldozatot kívánó cselekedet. Az a tevékenység, amire alkalmat nyújt a 30 éves évforduló, jó bevezetésnek ígérkezik.

(Folytatás a 10. oldalon.)

az '56-os forradalom 30-ik évfordulóján

Ausztrália minden jelentős magyar településén tartanak megemlékezést a magyarok ebben a hónapban, és egységesen fog megjelenni ezeken az ünnepeken a szép kiállítású, gazdag tartalmú kis könyv, amely a magyar történelem rövid áttekintése után adja a szabadságharc kivonatolt történetét.

A könyv összeállítói abban a szerencsés helyzetben voltak, hogy a könyv gerincét képező leírást, a 30 év előtti eseményeket tartalmazó részt, egy ausztrál diplomatának a megfogalmazásában kapták. **Sir Keith Shann** annak idején az *Egyesült Nemzetek Szervezete* vizsgáló bizottságának tagjaként vaskos jelentést állított össze a külföldre került résztvevők és szemtanúk vallomásaiból. Ezt a jelentést az ENSZ 1957-ben korlátozott példányszámban kiadta. A kiváló és teljesen megbízható, tárgyilagos jelentés mindmáig a felkészült legalapvetőbb és leglényegesebb dokumentuma, és érdeme a most megjelenő könyvnek, hogy ezt, ha csak részben is, újra közhasználatba bocsájtja. A 30-ik évfordulóra kiadott könyvet **dr. Bodolai Zoltán** és **Csapó Endre** írta, illetve állította össze. Címe: *A Place in the Sun*.

A 30-ik évfordulóval kapcsolatos fenti gondolataink kifutottak a világpolitika síkjára, hogy annak távlataiban láthassuk meg, mennyi tanulság csapódott le belőle a cselekvő életbe. Sokan megállapították már, hogy a magyar felkelés fordulópontot jelentett a világra kényszerített politikai menetrendben, amennyiben – lerántván az álarcot a Szovjetunió igazi ábrázatáról – feltartóztatott egy végzetes veszélyű folyamatot.

Ma, 30 év után azt látjuk, hogy a Szovjetunió ábrázatán ismét ott ra-

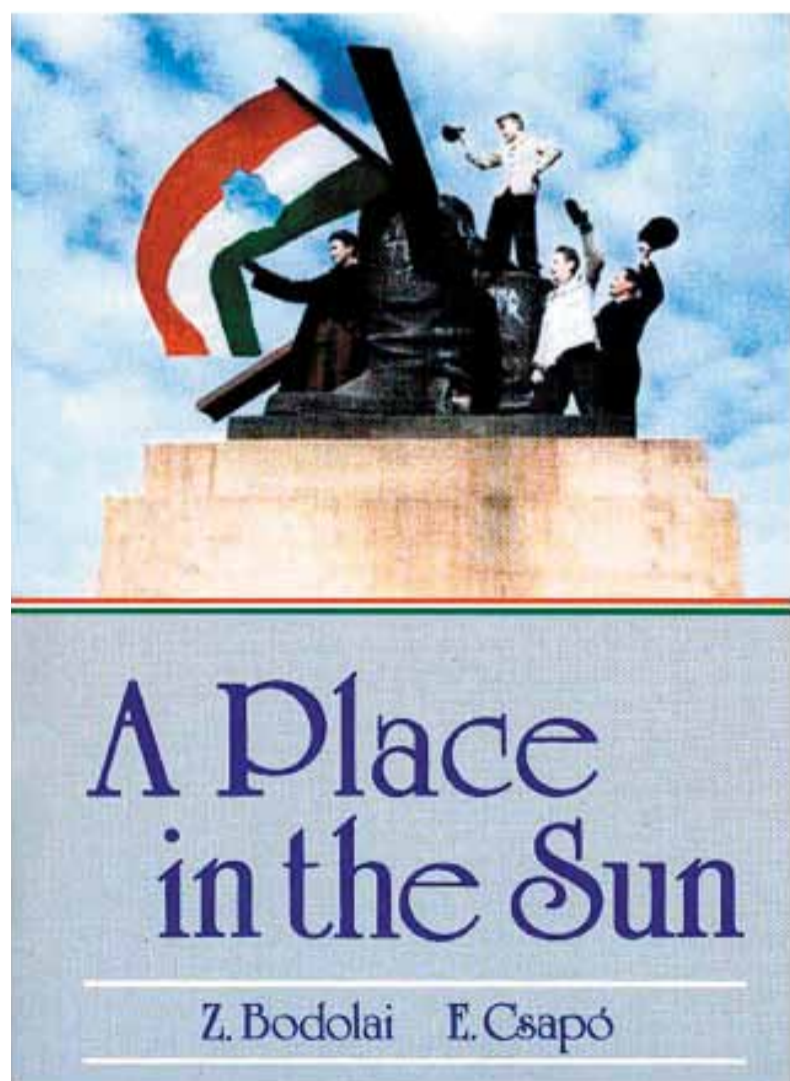
gyog a béke és az emberi haladás álarca a nyugati politikai cinkosság jóvoltából, és jó úton van ugyanaz a veszély, amit a magyar forradalom három évtizedre késleltetett. De a három évtized nem csak a feledés ködét sűrítette, hanem egyúttal bemutatta a Vörös Paradicsom erkölcsi és gazdasági csődjét is, annak ellenére, hogy ömlött ránk a propaganda, és ömlött a Szovjetunióba a gazdasági segítség.

A történelem folyamatában vannak esetek, amikor nem a nagy erők mozdítják meg a hegyeket, amikor egy kis nép, vagy kis csoport tesz csuda dolgokat. **Az, amit most a nagy erők készítenek a világ számára, természetellenes folyamat, és ezért elcsúszhat kicsiny dolgokon is, mint a szovjet páncélos Budapestten néhány lapátnyi zsíron.**

A Magyar Október hőseinek tűzereje, csakúgy, mint kicsiny országunk, eltörpül a nagyvilág méreteiben, de alkalmas pillanatban mégis kifejtette világra szóló hatását. Ez a hatás nem múlt el nyomtalanul, elsősorban, mert nem múlt el az ok, ami azt kiváltotta. Az ok, a veszélyeztetettség előszele, ide is átsapott már. És ha az ausztrál társadalomnak intő példa kell, akkor a magyar Ötvenhat példája az, ami erre a célra a legalkalmasabb.

Legyen gondolatunkban most, az októberi megemlékezések idején, hogy csekély létszámunk ellenére is jelentős cselekedetet vihetünk végbe az egykor már világraszóló esemény felidézésével. A szervezők fáradozásait siker csak akkor koronázhatja, ha a megjelent ausztrálok, akik részére az üzenet szól, ott látják a magyar közönség széles sorait is. Legyen újra a jelszó: – Aki magyar, velünk tart!

(*Magyar Élet*, 1986. október 16.)

A 30-ik évfordulóra elkészített és terjesztett könyv második kiadását az 50-ik évfordulón újra kézbe adta a NSW-i Magyar Szövetség keretében létrehozott Emlékbizottság. Digitálisan letölthető: www.magyarélet.net

Évforduló után

A nemzetek állami társadalomban kiteljesedett szuverenitását túlnötte a gazdasági internacionalizmus, és új keretekbe akarja rendezni a világot

Lezajlottak a nagy évforduló eseményei Ausztrália-szerte, csakúgy más földrészen is, ahol magyarok élnek, beleértve remélhetőleg a Kárpát-medencét is. Ez utóbbiakról majd csak ezután kapunk közölhető értesüléseket, de ami Ausztráliát illeti, az itteni eseményekről is csak részletekben és egymást követően tudunk számot adni, nem is annyira híradóként, mint inkább a teljesség érdekében és az utókor számára.

A már beérkezett hírekből megállapítható, hogy a magyar szervezetek által megrendezett megemlékező ünnepélyeket mindenütt telt házzal tartották. A rendezvények nagy része angol nyelven folyt le, meghívott ausztrál vendégek előtt, azzal a kifejezett szándékkal, hogy emlékeztessük új hazánk közönségét a 30 évvel ezelőtti történetekre.

A megemlékezések népszerűsége és sikere felbátorít a megállapításra, hogy az eltelt 30 év nem homályosította el a nagy esemény emlékét, és az tovább él mindaddig, amíg elérkezik az ország történelmében a változás, amikor a magyar szabadságharc napját az egész nemzet együtt ünnepelheti. **Ez a nap el fog jönni a történelem kérlelhetetlen logikája folytán, mert annak megünnepelését csak a gonoszság és hazugság rendszerének erőszaka tiltja ideig-óráig.**

A megemlékezések során néhány kérdés, néhány gondolat nyílt színre törekszik. Először is felvetődött a kérdés: mi lehetett az ok, ami miatt „Nyugat” télen volt, mi több, biztatás jött onnan keletre, a szabadságharc letiprására? Mi az oka, hogy „Nyugat” 1956 óta nem biztatja lázadásra a szovjet rabságra jutott népeket? Miért fogadták be a Kádár-kormányt a legális világhálózatba azután, hogy ENSZ-határozatok sora megbélyegezte véres cselekedeteit, és nyilvánvaló volt az egész világ előtt, hogy azokat szovjet tankcsordák hozták létre? Miért van, hogy egyszercsak megjelent a Kádár-féle rezsim hivatalos képviselője Ausztráliában? Miért van az, hogy a magyar forradalomról alig jelenik meg kerek évfordulón is valami a tömegtájékoztató termékeiben, az is csak mint régi kuriózum, nem pedig az emberi szabadság és demokrácia útmutatója?

Hasonló kérdések egész sora kívánczik még választ kapni, de talán ez is elég a megállapításhoz: egy jelenség áll előtünk, amit nagy hiba lenne mellőzni, szóba nem hozni. Az első időkben a magyar emigráció politikai helyzetmagyarázóit a szovjetorosz diplomácia fölényével és ügyességével, és ha ez nem volt elég, a szabadvilág nagyhatalmainak naivságával és tájékozatlanságával igyekeztek magyarázatot adni arra a jelenségre, hogy a szovjet rendszer iránti türelem és megértés emelkedőben van, a kommunista-ellenesség náciizmussal, fasizmussal azonosul. Demokráciát is keveset emlegetnek, az egyéni szabadság is háttérbe szorul, míg a kínai hangyaállam „napsütéses történelmi kísérlet az emberi haladás útján”.

A jelenség nem elszigetelt, hanem bő hőmpölygésű világfolyamat, mely enyhe, de következetes emelkedéssel halad a szocialista diktatúrák megállapodott szintje felé. Nekünk itt Ausztráliában talán azért feltűnő, mert az utóbbi években nagyobb lendülettel, kendőzetlenebb szólalomokkal, szinte a világnak más részeit megelőzve iramodott neki a marxista magaslatok felé. A nagy buzgóság meglehetősen ellenállást váltott ki a konzervatívabb gondolkodású ausztrál értelmiség körében. Nem nehéz megjósol-

ni, hogy az elkövetkező években felélenkül a politikai aréna. Ennek előszelét érzi a két nagy párt saját kebelén belül is. Az ellentétek elmélyülnek, ahogy a bajok sokasodnak.

Nem tehetünk magunknak szemrehányást a bekövetkező eseményekben: mi felmutattuk a mi példánkat, amiből tanulni lehetett volna. **Évfordulós ünnepélyeinken elkiáltottuk, könyvünkben kinyomtattuk az üzenetet: jó lesz vigyázni, mert bebádogoznak minden ablakot.**

A nyugati bolsevizmus talán elviselhetőbb lesz, mint a szláv-bolsevizmus, de Ausztrália legalább annyira a falu szélén van, mint Magyarország. Földéhes szomszédok itt is lesznek, harci gépeiken ők fogják lobogtatni a „dialmas eszme” lobogóit, és akit koncnak szántak, az lesz majd a reakciós is meg a háborús bűnös is.

Míndez nem a szovjet diplomácia ügyességéből és a nyugatiak ostobaságából fakad, hanem abból a történelmi tényből, hogy a nemzetek állami társadalomban kiteljesedett szuverenitását túlnötte a gazdasági internacionalizmus, és új keretekbe akarja rendezni a világot. Egyik ilyen neki megfelelő keret a Szovjetunió. Ezért nincs ott semmi baj, holott semmi sincs a helyén, de rend van és csend van, a művilág besúgókkal és rendőrökkel őrzött rendje és csendje, míg a „szabad” világban terrorizmus, háború, gazdasági válság, szankciók, párt harcok, növekvő bűnözés, szét hullás, kábítószerek, butító eszmék, jövőképesség, korrupció, ésatöbbi készíti a talajt a demagógok kínálta republika részére, ahol mindenki egyforma lesz.

A bajok talán lenyugodnak nyugaton is, ha készen lesz a nagy mű. Az élet azért nem áll meg, csak több lesz

a rendőr, fényképes igazolványunk száma mindent a hatalom elé tár majd, talán a gondolatunkat is. Az iskolákban tanítani fogják az „átkos rendszer” bűneit, és az utcákat az új világ dicső hőseiről nevezik el. Azután itt is lehet majd elmélkedni a szabadság igazi értelmén, ami valahogy mindig akkor világosodik meg, amikor már nincs. És ha majd az egész világ átélte a nagy eszmét (mint az istálló minden tehene a takonykört), akkor talán megkeresi az emberiség nemzetközi távlatokban is az elvétett utat. Mert így a fél világot elnyelt szolgaságból a magyarság nem tud önerejéből kiszakadni.

Tudjuk, hogy messze van még a hajnal, mert amikor világméretű folyamat játszódik le, az sok-sok epizód

láncolatával megy végbe, de már érnek a változás gyümölcsei. A nagy szólalomokról (népképviselő, proletárok állama, kisépek szabadsága, stb.) lehullt már a máz, már láthatók itt is, ott is a technokrácia monopolistái, mint a világ új urai, akiknek a bábszínházában a politikusok egymásra rázzák az ökleiket.

De a népek egymásnak ugratása, társadalmi osztályok egymás nyakára uszítása lehetőségei egyre inkább beszűkülnek, a Kelet-Nyugat, kapitalista-kommunista ellentétben harmadik világháborúval, atombombával terrorizáló nagy hazugsága elveszti hitelét, annak nyomán szembeötlő Európában közös megszállásának ténye. Amikor a világ majd átérzi ezeket a szólalom mögötti valóságokat, akkor majd pirkad a hajnal, és talán eszükbe jut az embereknek 1956 októberére.

(*Magyar Élet*, 1986. november 6.)

Utószó 2018-ban

A világ helyzete 1986 végén az US-USSR hatalmak duális fegyveres erejére alapított világállam létrejöttének folyamatában volt. Hazugság volt a hidegháború, hazugság ma is, hogy a Szovjetuniót Reagan és Thatcher buktatta meg. Birodalmaik és az atlantista nyugat-európai államok a Szovjetunió fennmaradásáért fáradoztak.

Nyugat összes atlantista államai a szocialista ideológiára igazodtak, ugyanakkor polgárosodott a Szovjetunió.

A szovjet állam 1989-re összeomlott. Pontosan az történt, ami '56-ban Magyarországon. Kísérleteztek a kommunizmust elfogadhatóvá tenni.

A magyar forradalom 1956-ban megingatta a kommunizmus minden mutációját, már akkor megbuktatta az utána jövő 33 év minden kísérletét.

Drámapedagógiával a magyar nyelv oktatásáért – ötödjére rendezték meg az Ausztráliai Magyar Pedagógusok konferenciáját

Szeptember utolsó hétvégén ötödik alkalommal került sor az Ausztráliai Magyar Pedagógusok Egyesületének (AMPE) konferenciájára. Az éves tanácskozást az egyesület minden évben más ausztrál nagyvárosban tartja, így idén Sydney adott otthont az eseménynek. A konferencia középpontjában az idei évben a művészet- és drámapedagógia magyar nyelvoktatásban betöltött szerepe állt.

Az AMPE idei konferenciájára harminchárom pedagógus érkezett Perthből, Brisbane-ből, Melbourne-ből és Sydney-ből. Idén az esemény legfontosabb témája az, hogy hogyan tudjuk a művészet- és drámapedagógiát a magyar nyelv oktatásának szolgálatába állítani – mondta a konferencia megnyitóján **Makkai Márta**, az Ausztráliai Magyar Pedagógusok Egyesületének elnöke – Célunk, hogy segítsük a tanárokat a szakmai továbbképzésben, a magyar iskolák menedzselésében, és hogy képviseljük őket nemcsak itt az ausztrál állami oktatási rendszerben, de Magyarországra felé is.

KRÓNIKA

Ettől a konferenciától azt várjuk, hogy megerősödünk abban, amit mindennap teszünk, és amivel kapcsolatban mégis nagyon kevés visszajelzést kapunk. Nagyon jó, hogy itt találkozhatunk olyan tanárokkal, akik napról napra a mienkhez hasonló problémákkal küzdenek. Jó lenne, ha tudnánk osztozni egymás örömeiben és tanulhatnánk egymástól, és persze a legfontosabb, hogy a mostani együttlétekből tudjunk.

A konferencia „nulladik” napján az e-learningé volt a főszerep: a perth-i Nebuló Magyar Iskola igazgatója, **Farkas Ágnes**, valamint a Moodle-programot fejlesztő **Varga Ferenc** bemutatták azt a e-learning programot, amelyet ők már három éve sikeresen alkalmaznak a perth-i magyar iskolában. A program segíti, hogy a magyar iskolák munkájába azok a diákok is bekapcsolódhassanak, akik az iskolától túl nagy távolságra laknak, vagy valamilyen ok miatt hosszabb ideig hiányoznak a hétfégi magyar iskolákból. A Nebuló iskola szoftverét az idei évben várhatóan több AMPE-tagiskola is átveszi majd, konferenciát megelőző

penteki napon pedig a leendő iskolai adminisztrátorok és a pedagógusok gyakorolhatták a Moodle használatát.

Makkai Márta elnöki köszöntőjét, illetve Sydney-i Magyar Református Egyház Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjasának, **Svantner Gergőnek** üdvözlő szavait **Mikola Istvánnak**, Magyarország ausztráliai nagykövetének beszéde követte. A nagykövet hangsúlyozta a diaszpórában élő magyar

iskolák szerepének jelentőségét, és elismerte az Ausztráliában dolgozó magyar pedagógusok munkájának fontosságát is.

A szombati napon az első, délelőtti szekciójában **Tóth Lisy**, a melbourne-i Bocskai Magyar Iskola tanárának előadása, valamint **Fekete Ilona**, a Brisbane-i Magyar Iskola tanárának prezentációja kapott helyet. Tóth Lisy a többnyelvű gyermekek különleges helyzetéről és tanításukkal járó kihívásokról beszélt, a gyermekek két- és többnyelvűséggel kapcsolatos attitűdjét pedig egy, a Bocskai Magyar Iskolában készült rövid felmérés segítségével illusztrálta. Fekete Ilona Hogyan lett Istvánból Vajk? című előadásában a művészetpedagógia és a magyar nyelvoktatási közötti izgalmas kapcsolódási pontokat a CLIL (content and language integrated learning) módszer ismertetésén, valamint egy, a brisbane-i iskolában megvalósított gyakorlati projekten keresztül mutatta be – a Brisbane-i Magyar Iskola diákjai ugyanis az államalapítás és Szent István törvényeinek tanulása apropóján egy Árpád-kori templom makettjét is elkészítették. Még ugyancsak a délelőtti szekcióban kapott helyet **Budai Frank**, a sydney-i Flemington-i Magyar Iskola szülői munkaközösségének elnökének előadása – ő a szülői bevonásának fontosságát és a szülői közösségekben rejlő hatalmas potenciált emelte ki.

A délután elsőként **Hevér-Szabó Beatrix** adott elő, aki a tanórai jutalmazás és motiválás eszközeiről és lehetőségeiről beszélt, és elsősorban a Bocskai Magyar Iskolában szerzett gyakorlati tapasztalatairól számolt be. A szombat délután további részében már a műhelymunkáké volt a főszerep: a konferencián résztvevő hétfégi iskolák egy-egy sikeres projektjüket mutatták be, és szó esett azokról az egységes alapelvekről is, amelyek a jövőben az AMPE-tagiskolák működését meghatároznák.

A konferencia másnapján, vasárnap **Körlaki Ágnes** a melbourne-i School of Languages magyar arany érdemkereszttel kitüntetett pedagógusa az ausztráliai magyar érettségi rendszeréről beszélt, és felhívta a figyelmet a vizsga körüli adminisztratív problémákra is. A konferenciaprogram ezt követően meghívott vendégek

közreműködésével folytatódott: az Egri Pincészinház két színművésze, **Tatár Gabriella** és **Baráth Zoltán** Heszperidák kertje – „szín-tér” a magyar oktatás szolgálatában címmel tartott műhelyfoglalkozást. A gyakorlatok során a két művésztársadékkal a drámapedagógiában rejlő lehetőségekre hívta fel a résztvevők figyelmét: Baráth Zoltán a pszichodráma lehetséges iskolai alkalmazási területeit mutatta be, a résztvevők pedig a kisiskolásoknak és a kamaszoknak szóló gyakorlatokat egyaránt kipróbálhattak. Tatár Gabriella délutáni foglalkozásán elsősorban a nyelvi játékok és beszédgyakorlatok révén igyekezett a drámapedagógia és a magyaroktatás közötti lehetséges kapcsolatokra rámutatni.

Az AMPE éves konferenciáján az egyesületet érintő operatív kérdésekről is szó esett. A tagok döntésének értelmében az AMPE elnöke a 2019-es évben is **Makkai Márta** lesz, az elnöki posztot **Farkas Ágnes** tölti be, az egyesület titkáráként **Kovács Tímeát**, pénztárosként pedig **Bartha Éva Gyöngyit** választották újra. Az egyesület két új tisztségét is létrehozott: az érettségi koordinátor **Szabó Ágnes**, a pályázattíró pedig **Budai Frank** lett. Az Ausztráliai Magyar Pedagógusok Egyesülete zárónyilatkozatában üdvözölte, hogy a konferencia apropóján sikerült szorosabbra fűzni a kapcsolatot a Canberra-i Magyar Nagykövetséggel, a tagok döntése értelmében ugyanakkor javaslatot tettek egy a diaszpórában élő pedagógusok számára létrehozott díj alapítására is.

A zárónyilatkozat értelmében a 2019-es AMPE-konferencia helyszíne Melbourne lesz, és a jövő évi programban elsősorban a csapatépítésre, valamint az iskolák közötti együttműködés elmélyítésére helyezik majd a hangsúlyt.

Köszönet a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak és a Bethlen Gábor Alapnak a program támogatásáért.

Horváth Dóra
Kőrösi Csoma Sándor Program
melbourne-i ösztöndíjasa

Képek:
Nimsz Zsuzsanna
és **Reményi Tamás**

Ausztráliai Magyar Református Egyház

Nth. Fitzroyi Gyülekezet

Melbourne

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068
szolgálati

A victoriai kerület lelkipásztora Dézsi Csaba
Lelkészi hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy
Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068

Az Egyház honlapjának címe:

www.reformatus.com.au

E-mail: melbref@gmail.com

Telefon: (03) 9481-0771

Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)

Csutoros István főgondnok:

9439-7067, mob.: 0407 683 002

MELBOURNE (VIC)

2018. október 21-én, vasárnap de. 11 órakor

REFORMÁCIÓ EMLÉKÜNNEPI ISTENTISZTELET

Igét hirdet: Ft. Dr. Szabó István

12 órától ebéd a Bocskai Nagyteremben

(az Edinburgh Parkkal szemben,
Watkins St. bejárat)

121 St. Georges Rd. (11-es villamos a
Collins St.-ről, 20-ik megálló)

Minden kedden de. 12. órától Bibliaóra a Bocskaiiban
Mindenkit szeretettel várunk!

NSW. SYDNEY

2018. október 21-én, vasárnap de. 11.30 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: Nt. Péterffy Kund

Uniting Church, Carrington Ave. Strathfield

Minden vasárnap az Istentisztelet ideje alatt

gyermeknek is Istentiszteletet tartunk, szeretettel
kérjük a szülőket, nagyszülőket, hogy hozzák el a kicsiket.

ADELAIDE (SA)

2018. október 21-én, vasárnap de. 11 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: Nt. Szabó Attila

az Unley Uniting Churchben (Unley St. és Edmund Ave. sarok)

Minden szerdán este 5.30 órától BIBLIAÓRA,

a Templom társalgójában. Mindenkit szeretettel várunk.

BRISBANE (QLD)

2018. október 21-én, vasárnap de. 11 órakor

ISTENTISZTELET

Marsdeni Magyar Házban 150 Fourth Ave. Marsden

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrincz

Istentisztelet után ebédelni lehet.

Aspley, Észak Brisbane minden hónap
második vasárnapján de. 11.45 órától

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrincz

és magyar nyelvű játszócsoporthoz gyermekeink számára,

748 Robinson Road Aspley. Istentisztelet után ebédelni lehet

GOLD COAST — Mudgeeraba

Mudgeeraba Salt templom 319 Mudgeeraba Road, 2018.

Minden hónap harmadik vasárnapján du. 2 órakor

Istentisztelet

és magyar nyelvű játszócsoporthoz gyermekeink számára

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrincz

2018. október 7-én, vasárnap 2 órától Bibliaóra

Vallási megkülönböztetés nélkül várjuk mindazokat, akik szeretnek

Istentiszteleten részt venni, magyar közösségbe lenni,

egymással ismerkedni

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása

Felelős szerkesztő Csutoros Júlia

Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068

Telefon: (03) 9439-8300 Email: csutoros@tpg.com.au

Szeretettel hívunk

*Reformációi Ünnepeinkre,
valamint az azt követő
Ünnepi Diszebédre*

*Igét hirdet és ünnepi beszédet mond Ft. Dr. Szabó István
püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának
lelkészi elnöke*

Oktober 21-én de 11 órától

Istentisztelet a Magyar Református Templomban

121 St. Georges Rd. North Fitzroy

Diszebéd a templom melletti Bocskai teremben, Watkins St bejárat

A kétfogásos ebéd ára 25 dollár Asztal foglalás -

Dezsi Csaba 0414 992 653 Csutoros István 9439 7067

BOGÁRDI SZABÓ ISTVÁN

Dr. Bogárdi Szabó István (1956-) a Magyarországi Református Egyház zsinatának
lelkészi elnöke, dunamelléki református püspök.

Szabó István a Debreceni Református Kollégiumban érettségizett. 1981-ben a Budapesti Református Teológiai Akadémián szerzett lelkészi oklevelet. 1981 és 1982 között Fejér megyében, Sáregresen szolgált segédlelkészként. 1982-83-ban Chicagóban MATS (Magisteri) fokozatot szerzett a McCormick teológiai szemináriumon. 1983 és 1985 között Budapest-Józsefvárosban lelkész, majd 1997-ig a Budapest Külső-Üllői úti Missziói Egyházközséget vezette. 1994-ben a Károli Gáspár Református Egyetemen teológiai doktorátust szerzett. 1997-től a Budapest Budahegyvidéki Református Egyházközség lelkészi vezetője. 1998-tól a Pápai Református Teológiai Akadémia tanszékvezető tanára, 1999-től egyetemi tanár. 1999 óta a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány kuratóriumának tagja. 2003 óta a Magyarországi Református Egyház Dunamelléki Református Egyházkerületének püspöke. Harmadik püspöki ciklusát - amely hat évig tart - 2015-ben kezdte meg. 2015-ben a Magyarországi Református Egyház Zsinata lelkészi elnökévé választották, Bölskei Gusztávot követi az elnöki székben. Szerkesztőségi ill. szerkesztőbizottsági tagja a Protestáns Szemle, a Kirchliche Zeitgeschichte és The Christian Observer című lapoknak.

A Bogárdi nevet szülőfaluja tiszteletére vette fel. 2010 óta Sárbogárd díszpolgára. Felesége vegyész-mérnök-szak-informatikus, három gyermek édesapja.

Szabó István 1997-től hat éven át, püspökké választásáig a Budahegyvidéki Református Egyházközséget vezette. Püspökként hivatalát is a kerületből irányítja, amelyre méltán lehetnek büszkék a hegyvidéki polgárok. Önkormányzatunk dr. Bogárdi Szabó István református püspöknek több évtizedes a református egyház vezetésében végzett, nemzetközi szinten is elismert munkásságának elismeréseként díszpolgári címben részesítette. Önkormányzatunk a reformáció emlékében ezzel is adózik a reformáció kulturális és történelmi öröksége és a társadalmi megújulásban betöltött szerepe előtt. (Forrás: Internet)

Hatvan esztendeje végezték ki Szobonya Zoltán ügyvédet Kecskeméten

Az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni megtorlás könyörtelen volt, és a megtorlók vért kívántak jelképesen és ténylegesen is. Az 1945 után jogszolgáltatássá vált igazságszolgáltatás következetesen folytatta a kommunisták által kijelölt utat: „Halál a nép ellenségeire”, s hogy kik azok, majd megmondjuk...

Így vált a nép ellenségévé és az eltaposott forradalom és szabadságharc vértanújává Szobonya Zoltán János-halma, Mélykút lakójának megbecsült „Doktor ura”. Az alsó középosztályból tanulása révén kiemelkedő, a köz szolgálatát vállaló és a második világháború éve alatt tartalékos főhadnagyként harcoló fiatalember — 1909. november 7-én született János-halmán — két és fél esztendei hadifogság után főjegyzőként, majd ügyvédként dolgozott.

Igyekezett mindent megtenni azokért, akik a Rákosi Mátyás nevével fémjelzett rendszer megalázottjai, áldozatai lettek. Védőügyvédként állt a kisemmizettek, a kitelepítésre ítélt,

„Inkább becsületben meghalni, mint becstelenül élni”

a kulákkistára kerültek mellé. Ahogy egy 1955-ben keltezett ÁVH-s dokumentumban olvasható: „Dr. Szobonya Zoltán János-halmán, de főleg Mélykúton a kulákok védőszentje.”

A hatalom azonban a „védőszentet” sem kímélte, 1952 júniusában letartóztatták — „...nagyobb súlyú malacot vettatörvény szerinti megengedettnél” — majd rendőri felügyelet alá helyezték, és Dunavecset jelölték ki számára „lakhelyül”.

Az 1953-as esztendő „Nagy Imre-féle” enyhülésének köszönhetően térhetett vissza családjához, és folytathatta ügyvédi munkáját.

1956. október 23-a János-halmán érte, ahol számára a forradalom letartóztatással kezdődött. A település kommunista vezetői — párttitkár, tanácselnök, rendőrpáncsnok — úgy vélték, hogy jobb, ha a korábbi községi bíróval, Agócs Ferencsel együtt letartóztatják, és a laktanya fogdájába zárják.

A település lakói azonban másként látták a helyzetet. Kiszabadították a letartóztatottakat, és Szobonya Zoltán a megalakult Forradalmi Bizottság titkára lett. S mint ilyen, mit tartott a legfontosabbnak: „Nyújtsunk egymásnak békejobbot, s ne a bosszú vezessen mindent, mert olyan kevesen vagyunk magyarok, és minden magyar emberre szükség van.” S mennyire értékelték ezt a gondolatot az 1956. november 4-e után szovjet katonai segítséggel hatalomba ültetettek?

„Nézeteinek szenvedélyes vallása, s ezek mellett való határozott kiállása állandó jellegű lelki tartalom... Itt hajthatatlanul vallott életelvekkel áll a bírósággal szemben” — olvasható a vádiratban. S mi volt a bűne? A bevonuló szovjet csapatokkal szemben a katonai előkészületeket irányította (volna). Annak ellenére, hogy a vádirat szerint „...sem emberéletben, sem anyagiakban semmiféle kár nem ke-

letkezett”, nem volt kegyelem, mert ahogy az ügyész fogalmazott „...ha jöttek volna a szovjet csapatok, akkor lóttek volna”.

Ezen „állítások” alapján 1957 szeptemberében Kecskeméten a Lengyel Zoltán elnökölto tanács halálra ítélte. Az ítéletet a Legfelsőbb Bíróságon a Mecsér József vezette tanács egy évvel később megerősítette.

Utolsó gondolatai gyermekei felé szálltak. Írásban hagyta rájuk „végrendeletét”: „Pici babáim, Csillám, Emőkém, Tündikém, soha ne felejtsetek el, hogy magyarnak születtetek, s egyre kérlek, hogy soha senkire válótant ne mondjatok. Mindig és minden körülmények között csakis az igazat. Ezt kéri tőletek édesapátok.” Az 1958-ban hét éves Csilla, hat éves Emőke és négy éves Tünde teljesítette a kérést. Megmaradtak magyarnak, és ma is úgy vélik, édesapjuk halála — amely a besúgó feladat vállalása esetén „csak

némi szabadságvesztést jelentett volna — a forradalom és a szabadságharc tisztaságának a példaképe.

S miként is búcsúzott Szobonya Zoltán az élettől még inné az ötvenedik életévén: „Belenyugodva sorsomba várom a kiteljesedést. Hiába ez a magyar sors, büszke vagyok arra, hogy a Jóisten erre a sorsra tartott érdemesnek.”

Mi, kései utódok pedig legyünk büszkék arra, hogy volt egykoron Szobonya Zoltán, aki — nem kevés sorstársához és bajtársához hasonlóan — a tisztességet és a becsületet előbbre tartotta az életnél, még akkor is, ha vállalásával nem kis fájdalmat okozott családjának és mindazoknak, akik szerették.

Ma János-halmán, Mélykúton és Kecskeméten egyaránt fejet hajthatunk az 1958. szeptember 29-én hat óra harminc perckor, Kecskeméten kötél által kivégzett Szobonya Zoltán emléke előtt, és Budapesten, az Új Köztemető 300-as parcellájánál megállhatunk egy-egy fohászra, gyertyagyújtásra a sírja előtt.

Szakály Sándor

A szerző a VERITAS

Történetkutató Intézet főigazgatój

1956-os hagyományápolásunk szabolcsi adósságai

A napokban hallottam az egyik televízió riporterének a szájából 1956 megjelölésére: a „kilengés” kifejezést. Nem haragudtan meg emiatt, hanem éppen a forradalmunkkal kapcsolatos felvilágosító munkánk hiányosságai jutottak eszembe. Nyomban leírtam Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 1956-os hagyományápolásának hiányosságait, „adósságait”.

1./ Végre, ideje lenne már eltávolítani Békefi / Grunner / Benő (1909-1964) református lelkész még 1981-ben felavatott bronz domborművet a nyíregyházi Korányi Frigyes utca 166. szám alatti épületről. A tiszteletes úr ugyanis: az 1944. november 2-i szovjet elhurcolás (2300 lakos!) legfőbb szervezője és KGB-ügynök is volt! Emellett az 1956-os forradalmunk ádáz ellenségeként működött, s lelkészársát: a forradalmár Bán Istvánt (1931-2006) is börtönbe juttatta!

2./ Viszont, most már el kellene készíteni — számtalan eddigi eredménytelen kérésünk után — Kádár Gábor gyulaházi gazdálkodó emléktábláját: mind Gyulaházán, mind a nyíregyházi Megyei Börtön falán! Őt 51 éves korában, 1951. június 13-án végezték ki Nyíregyházán, s mártíromsága a hazai kulákküldözés nyitánya volt!

3./ Még 2008-ban javasoltam, hogy a nyíregyházi Szabadság-tér nevét változtassák: Tárnok fivérek tere elnevezésre, s az új iskolák és egészségügyi intézmények névadásakor pedig használják megyén '56-os hőseinek a nevét (Szilágyi László, Rácz István, Dandos Gyula illetve Dr. Babicz Béla, Dr. Dohnál Fenő). Eddig egyedül Dandos Gyula nevéte vette fel Vásárosnaményban 1996. május 16-án a Dandos Gyula Unitárius Cigány Egylet. Jól érzékelteti lemaradásunkat, hogy az innen elüldözött Dr. Babicz Béláról (1908-1993), a tír pákok szeretett orvosáról kényszerű lakohelyén: Dunakeszi városában már 2009-ben neveztek el utcát. Itt még inkább illene és kellene!

4./ Csak megemlítem, hogy mi Bán István emléktábláját nem a nyíregyházi Rádió épületén, hanem a Református Esperesi Hivatal bejáratánál kívántuk elhelyezni, azonban utóbbi ezt nem engedélyezte. Ezzel ellentétben az: '56-os Szervezetek Bán Istvánt a forradalom hőséne tekintik, s rendkívül elítélik Békefi Jenő és főnöke: Péter János debreceni püspök tevékenységét („T”, azaz titkos párttag volt!).

A Református Egyház megyei vezetőinek is el kellene fogadni ezeket a tényeket.

5./ A nyíregyházi Hősök-téri Zászlókő-emlékműre végre kerüljön fel a 10 áldozat neve is, hiszen a mártírok nevének a feltárása: a kegyelet mécsesei! Különben is, az emlékmű felavatásakor ünnepi beszédemet ezen hiánypótlás kikötésével voltam hajlandó elmondani (a jelenlévő Csabai Lászlóné polgármester és Tukacs István alpolgármester is megígérte).

6./ A forradalmárok által ledöntött és Kádárék által nyomban visszaállított Malinovszkij-szobor ma már nem illik az evangélikus Nyíregyháza város nagytemploma előtti főtérre: anakronizmus! Át kellene helyezni a Hősök temetőjébe. Ha az Orosz Fél nem egyezik bele, haza viheti. Ezután pedig lehet gondolkodni: vitéz Kovács István nemzetőr főhadnagy szobrának a visszaállításáról!

Bizonyára vannak még egyéb tartozásaink 1956 hagyományának az ápolása terén! Hirtelen ezek ötlöttek eszembe. Fontos, hogy napjainkban is hírdessük a Forradalom üzenetét: „alkalmas és alkalmatlan idöben”!

Hiszen ma is idöszerű Cicero megállapítása: „Vita mortuorum in memoriam est deposita.”! (Az elhunyt életét az élők emlékezete örzí.)

Ezen rövid visszaemlékezést is ezt a célt szolgálja.

Dr. Fazekas Árpád

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT!

Október 21-én, vasárnap de. 9.30 órakor
Koszorúzás a Carltoni Temetőben
a Magyar Emlékműnél

Október 23-án, kedd este 7.30-tól
Gyertyafényes Megemlékezés
az 56-os Szabadságharcról
A Melbourne-i Magyar Református Templomban

121 St. Georges Rd. Nth. Fitzroy

(11-es villamos a Collins St.-ről, 20. megálló)

A megemlékezés után baráti vacsora és beszélgetés a templom melletti
Bocskai Nagyteremben. (Watkins St. bejárat)

A vacsora szokás szerint ingyenes.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját otthonában is felkeresi. Telefonon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

ÉRDEKLŐDÖM a Geelong-ban élő 86 éves KOCSIA MÁRIA felől. Égető Kati keresi Magyarországról. Kérem jelentkezzen, vagy aki ismeri hívjon fel a 0417 462 231 telfon-számon.

SZERETNÉ kerti földjét feljavítani? 20-25 kg.-os zsákokban lótrágya eladó. Ára \$ 5.00. Érdeklődés: 0468 855-017 Mobil számon.

Magándetektív
László nyomozó, Melbourne
Mindenféle ügyek nyomozása
0451 146-665

ÜDÜLJÖN BUDAPEST
belvárosában féláron.
informacios.ugyelet@gmail.com

VÍZ- és GÁZVEZETÉK szerelő.
Ed Wettenhall. Gyors, pontos,
olcsó. Wettenhall Plumbing Lic.
No. 102602
Mobile: 0400 059-290

Duldig+Russo
Optometry

54 Koornang Rd.
Carnegie VIC 3163
(03) 9563-1006

**2012-es évjáratú
félédes, kiváló
minőségű tokaji
bor nagyker
áron eladó.**
Esküvőre és bármi más
családi eseményre
kiváló nedű.
**Olcsó postai
kiszállítást
biztosítunk.**
**Két tucattól ingyenes
házhöz szállítást
ajánlunk fel.**
Tel: 0449 792-603
**Toma Attila – termelő
és importáló**

Villanyszerelés
Hívja Barnát
0406 875-097

Melbourne Melbourne

RT Edgar

INGATLANÜGYNÖKSÉG
Ingatlan adás-vétel Melbourne területén

Hívja **Kocsis Oszkárt**
Mob: 0415 870 972

Email: okocsis@rtedgar.com.au
Weboldal: www.rtedgar.com.au

Licensed Estate Agent, Auctioneer and Property Manager. Member REIV

Champagne Charlize

OPEN 6 DAYS

Monday closed

Dinner Thu, Fri & Sat

309 Centre Road

Bentleigh, Victoria 3204

Phone: 03 9557 6500

www.champagnecharlize.com

Your hosts: Eve and Alex

BELLA MARINA

magyarul beszélő ügyvéd

Forduljon hozzám bármilyen törvényes ügyével

- * Végrendelet készítése, végrehajtása, megtámadása
- * Örökség ügyek
- * Ingatlan adás-vétele és bérlete
- * Ingatlan vétel finanszírozása
- * Váloperek és családi ügyek
- * Pereskedés
- * Követségi hitelesítés

Fogadok ügyfeleket **CAULFIELDI** irodámban

Bambra Rd. Caulfield Victoria 3162

Telefon: (03) 9505-4999 Fax: (03) 9505-4899

E.Mail: marina@bellalawyers.com.au

MOVING OVERSEAS?

- Working with the Hungarian community since 1970!
- Specialist international mover
- Door to door service
- High quality packing
- Cars & Motorbikes
- Secure Storage
- Trust our 40 years experience

Call for an obligation free quote

1300 789 322

www.ossworldwidemovers.com

Sydney

Sydney

MEGHÍVÓ

A New South Wales-i Magyar Szövetség
szeretettel hív és vár minden honfitársat az 1956-os magyar
forradalomról, szabadságharcról és hőseiről való megemlékezésre
2018 október 21-én, vasárnap

Vendégeink:

Dr. Mikola István Magyarország Canberrai nagykövete
Fráter Olivér vezető konzul

Magyarország egyik legismertebb színházi rendezője
Böhm György, Deres Péter író

Ünnepi megemlékezés **Csapó Endre** tollából,
felolvassa **Reményi Tamás**

- * 10.30 **koszorúzás** a Rookwood-i temetőben a Hősök Keresztjénél
- * A kegyelet koszorúját Dr. Mikola István nagykövet úr helyezi el
Az eseményen a szervezetek zászlóikkal vonulnak fel.
- * 11.30 **Istentisztelet** Uniting Church, Carrington Ave Strathfield
- * Du. 1.30 **ebéd** a Magyar Házban, 1-5 Breust Place Punchbowl
- * Du. 2.30 órakor **Emlékműsor**

Olimpikonok – **Esztrád Színház** Budapestről, két fiatal színész **Hajnal János** és **Vincze Márton** az 1956-os melbourne-i olimpia magyar vonatkozású eseményeit mutatja be párhuzamosan az októberi eseményekkel

Belépődij ebéddel együtt: \$25.00

Helyfoglalás, ebéd rendelés: **Horváth Olga 9584-0348**

A Magyar Élet Kiadóhivatalának

Melbourne: P.O. Box 210, Caulfield, VIC 3162

Sydney: 22 Marinella St. Manly Vale, NSW 2093

Megrendelem

A Magyar Életet évre. Mellékelek \$-t.

Előfizetési díj egész évre (50 szám), GST-vel együtt \$ 200.-

Félévre (25 szám), GST-vel együtt \$ 100.-

Külföld egy évre \$ 300.-, NZ \$ 250.-

A Magyar Életnek régi előfizetője vagyok

új előfizető vagyok

Név.....

Cím.....

..... Postcode.....

A csekket HUNGARIAN LIFE névre kérjük kiállítani.
MONEY ORDER átutalása esetén kérjük ne felejtse el a postán kapott nyugtát a fenti címre, hozzánk elküldeni.
A nevet és címet olvasható nagybetűkkel kérjük kitölteni.
Címváltozás esetén szíveskedjék a régi címet is közölni.

Bank útján való (Direct Debit) átutalás:
National Australia Bank
Account Name – Hungarian Life Publishing
Account number – 03 839 5722
BSB number – 083 231